

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้นขนาดใหญ่ ผลัดใบช่วงสั้น สูงถึง 40 ม. เรือนยอดแผ่กว้าง ลำต้นเปลาตรง เส้นผ่านศูนย์กลางถึง 100 ซม. เปลือก สีน้ำตาลอมเทา แตกเป็นแผ่นกลมทั้งเป็นลายวน เปลือกในสีน้ำตาลแดง แท้งและเป็นเส้นใย ใบค่อนข้างเล็ก รูปรีหรือรูปไข่ กว้าง 3-6 ซม. ยาว 6-12 ซม. ปลายแหลมเล็กน้อย โคนห้หรือสอบ กว้างหรือกลมเป็นคลื่นตื้นๆ ยอดอ่อนมีขนหยิกสีน้ำตาลอ่อนหรือสีทอง ใบแก่คล้ายหนัง มีขนสั้นโดยเฉพาะบนเส้นกลางใบด้านบน มีขนละเอียดอย่างน้อยบนเส้นใบด้านล่าง เส้นใบ 10-15 คู่ ฐานขนดด้านล่าง เส้นใบย่อยเล็กเรียว ค่อนข้างขนดด้านล่าง ก้านใบยาว 1.5-3 ซม. เล็กเรียว มีขนหยิกอย่างน้อยเมื่อยังอ่อน หูใบกว้างประมาณ 1 ซม. ยาวประมาณ 5 ซม. คล้ายแถบปลายแหลม ด้านนอกมีขนสีทอง หยาบ ร่วงง่ายหรือค่อนข้างติดแน่น กิ่งก้านเล็กเรียว แตกเป็นง่าม เมื่ออ่อนมีขน ดอก สีส้มอมชมพูอ่อน ขนาดประมาณ 3 ซม. ออกเป็นช่อสั้นด้านเดียว มี 3-7 ดอกที่ช่อใบอ่อน ช่อแตกแขนงหรือไม่แตก กลีบเลี้ยงมี 5 สันกลีบ เมื่ออ่อนมีขน เกสรเพศผู้ 18-20 อัน อับเรณูเรียวแหลมบนก้านชูสั้น ปลายมีรังไข่เรียวยาวประมาณ 2/3 ของอับเรณู รังไข่มีขนแน่น เรียวยาวไปยังก้านเกสรเพศเมียทรงกระบอกยาวกว่าเกสรเพศผู้ ผล มีปีกใหญ่ 2 ปีก กว้าง 1.3-1.8 ซม. ยาว 7-10 ซม. เป็นแถบ ปลายห้ โคนพับ ส่วนอีก 3 ปีกสั้นรูปไข่หรือกลม ยาว 0.5-1 ซม. โคนพับ ตัวผลกลมหรือทรงไข่ ก้านผลยาวถึง 3 มม. มีสันแคบ 5 สันห่างกัน 2-3 มม. จากปลายถึงโคน มีขนกระจายเมื่ออ่อน พบทั่วไปในป่าดิบเขา สูง 600-1,000 ม. ป่าเต็งรัง บนดินหินหรือตามแหล่งน้ำ ในป่าที่ต่ำ

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชยอน พินดา สิทธิสุนทร ก่องกานดา ชยานุชต์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปฟ. 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพผล : http://www.biotik.org/laos/species/d/dipco/dipco_en.html

ภาพใบ/ดอก : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

